

# Рушійна сила державотворення

Валентина ГУРІЄВСЬКА,  
кандидат наук з державного управління,  
доцент кафедри парламентаризму  
та політичного менеджменту Національної академії  
державного управління при Президентові України

Сучасне осмислення ролі української еліти кінця XIX – початку XXI століття зводиться до її характеристики передусім як носія прогресивних ідей розвитку суспільства. Дослідження цієї тематики продиктоване необхідністю побудови ефективних суспільних відносин як між різними типами еліт, що нині існують в українському просторі, так і між елітами й суспільством. На етапі трансформаційних процесів політичного устрою в Україні нагальною потребою є також переосмислення значення історичного й духовного внеску еліти в розбудову державності. Тож доречним видається навчальний посібник за загальною редакцією **В. Гошовської «Українська еліта: місце та роль у державотворенні»**, який розкриває теоретичне підґрунтя проблеми розвитку української еліти, пропонує шляхи практичного її розв'язання. У посібнику проаналізовано процеси взаємозумовленості якісного складу української еліти, політичних процесів і суспільного розвитку держави.

Автор, базуючись на історичних фактах розвитку держави та статусі українських земель, докладно розглядає сучасні наукові підходи до теорії української еліти. Цікавою є концепція поняття «еліта» з огляду на ретроспективу формування політичної еліти в незалежній Україні, ґрунтовний аналіз зв'язків із суспільним життям у період становлення української державності на початку й наприкінці XX століття.

У навчальному посібнику розкрито проблеми нинішньої політичної еліти. Автор, зокрема, дійшов таких висновків: українська еліта перебуває на черговому етапі формування; характерологічною ознакою еліти є вплив радянської минушнини, а також своєрідної політичної системи, що склалася, й сучасних суспільних процесів; відбувається поступове оновлення (еволюція) еліти завдяки вдосконаленню шляхів рекрутування.

Надзвичайно важливим вважаємо дослідження В. Гошовської з огляду на цілісність розробленої автором концепції «політичної еліти» як нової генерації державотворців.

Навчально-методичні матеріали ґрунтуються на значній джерельній базі, що охоплює численні праці вітчизняних і зарубіжних авторів, багату літературу з політичної докменталістики.

Актуальною є теза автора про персональну відповідальність української еліти за негативні явища в суспільстві, зокрема корупцію, бідність, нехтування культурних і мовних традицій народу. Загалом В. Гошовська вбачає в еліті основну рушійну силу, що, маючи стратегічне мислення, здатна реагувати на виклики часу й створити сильну державу з ефективною системою управління.

Слід відзначити наукову фаховість укладача, про що свідчать логічний виклад матеріалу, змістовний контент і

чітка структуризація. Матеріали посібника мають теоретичну й практичну цінність для державних службовців і посадових осіб органів місцевого самоврядування, для всіх, хто досліджує згадану тематику. Книжку розраховано для використання в системі підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців з державного управління та місцевого самоврядування. Представлений до друку навчальний посібник є актуальним і своєчасним.

Загалом наукова праця переконує: перед українською політичною елітою постають нові виклики, що змушують її, спираючись на невичерпне джерело історії та народної мудрості, усвідомити власну відповідальність за майбутнє держави.

**Дати** 20 травня 1570

20 травня 1570 року в Антверпені надруковано перший у світі географічний атлас, складений фламандським картографом Абрахамом Ортелієм із 53 карт великого формату та докладних пояснювальних географічних текстів.

Його назва – «*Theatrum orbis terrarum*» (лат. «Видовище кулі земної»). Незважаючи на помилки, атлас став для мореплавців XVI–XVII століть «географічною біблією».

Пізніше «Видовище» не раз перевидавали й доповнювали новими відомостями. 1630 року французьке сімейство Блау видало схожу збірку під назвою «*Theatrum orbis terrarum, sive, Atlas Novus*».

Назву «атлас» уперше використано 1595 року для збірки карт географа Герарда Меркатора «*Atlas, Sive Cosmographicae Meditationes De Fabrica Mundi et Fabricati Figura*». Проте першою книгою, яку можна назвати атласом, вважається збірка карт, укладена Клавдієм Птолемеєм, географом з Александрії, приблизно у 150 році н. е.

Ю. Ц.

## Рецензія



**«Українська еліта: місце та роль у державотворенні»**  
за загальною редакцією **В. Гошовської**

